

SOL PARTİ, TÜRK VE KÜRT GÖÇMENLER (1)

Geschrieben von: Erkiner

Sonntag, den 21. November 2010 um 16:05 Uhr -

Engin Erkiner: *Sol, sosyalist, komünist, marksist, marksist-leninist kavramları fazlasıyla geneldir. Kişinin kendisini bunlardan birisiyle tanımlaması yetmez. Hangi sol, hangi sosyalizm, hangi marksizm sorularına da cevap verilmesi gerekir.*

Kendisini marksist olarak tanımlayıp, "AKP üretici güçleri geliştiriyor, o halde desteklenmesi gerekir" görüşüne sahip olanların yanı sıra, solu, "kapitalizm karşıtı olmakla" tanımlayanlar da vardır.

Bu farklı anlayışlar ne oranda bir arada bulunabilirler? Solun ezeli sorunu parçalanmış olmak değil, bu parçaların birlikte iş yapamıyor olmasıdır.

Üç milyon civarında nüfusa sahip olan Nikaragua'da da solda yaklaşık yüz grup vardı, ama bunlar Somoza diktatörlüğüne karşı büyük oranda birlikte mücadele yürütebilmişlerdi.

Kapitalizmi aşmak ve yeni bir dünya kurmak isteyenlerin aralarında farklılıklar kaçınılmaz olarak bulunacaktır. Sorun farklılıklar değil, bunların ne oranda aynı örgüt içinde birlikte bulunabilecekleriyle ilgilidir.

Almanya'da Sol Parti, bu konuda dikkate alınması gereken bir deney sunuyor.

Önce biraz geriye gidelim...

Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nde (DAC) iktidarda bulunan Almanya Sosyalist Birlik Partisi (SED) yönetimine karşı yapılan kitlesel gösterilere çok sayıda parti üyesi de katılmıştı. Bu insanlar farklı bir sosyalizm istiyorlardı, ama o sırada dünya çapındaki güçler dengesinin sınırlarını zorlayamadılar. DAC, Federal Almanya Cumhuriyeti'ne (FAC) katıldı ve tarihsel varlığı sona erdi. SED kendisini feshetti ve bir bölüm üye Demokratik Sosyalizm Partisi'ni (PDS) kurdu.

SOL PARTİ, TÜRK VE KÜRT GÖÇMENLER (1)

Geschrieben von: Erkiner

Sonntag, den 21. November 2010 um 16:05 Uhr -

Bu parti esas olarak eski DAC bölgesini kapsayan doğu eyaletlerinde örgütlüydü. Batı Almanya'daki örgütlenmesi zayıftı. Parti, Almanya'daki seçim barajını (yüzde beş) zorlukla aşabiliyor, bazen de aşamıyordu.

PDS kendisini komünist ya da marksist bir parti olarak tanımlamamıştı. İçinde Marksistlerin de yer alabildiği kapitalizme karşı bir partiydi. Parti içinde "Komünist Platform", "Marksist Platform" ve daha başka platformlar vardı.

Platformların varlığı ve hakları tüzükle güvenceye alınmıştı.

2000-2006 yılları arasında bu partinin önemli bir kentteki (Frankfurt am Main) il yönetiminde bulundum. Nasıl bir sıkıntı yaşadığımızı anlatmak zordur. Partinin ülkenin batısında en fazla oy aldığı (yüzde üç) illerden birisi olmasına ve belediye meclisine iki kişi sokabilmeyi başarmasına karşın, her taraftan kuşatılmışlık altında yoğun bir faaliyet yürütmek gerçekten zordu.

Hristiyan Demokratlar'dan (CDU), Sosyal Demokratlar'a (SPD), Yeşiller'den Liberallere (FDP) kadar herkesin çıktığı tek parti olmak özelliğine sahiptik.

Almanya'da PDS'in dışında iki sol parti daha vardı: Almanya Komünist Partisi (DKP) ve Almanya Marksist-Leninist Partisi (MLPD).

Berlin Duvarı yıkılmadan önce 40 bin üyeye sahip ve etkin bir parti olan DKP, büyük bir hızla zayıflayarak 4000 üyeye kadar gerilemiş ve etkinliğini önemli oranda kaybetmişti. Üyelerinin bir bölümü PDS'e geçmişti.

MLPD'nin etkinliği daha da zayıftı.

Potansiyel tehlike olarak sadece PDS görülüyordu ve bu nedenle de öteki partilerle kimse uğraşmıyordu.

SOL PARTİ, TÜRK VE KÜRT GÖÇMENLER (1)

Geschrieben von: Erkiner

Sonntag, den 21. November 2010 um 16:05 Uhr -

PDS, Avrupa çapında farklı bir sol parti deneyimiydi. Solun değişik kesimlerinden bir bölümünü bile bir arada tutabilmek sürekli iç tartışma ve bazen de sert çelişkilerle mümkün olabiliyordu.

Benzer bir deneyimi İtalyan Komünist Partisi Yeniden Kuruluş (Rifondazione) de yaşadı. Cenova'daki Avrupa Sosyal Forumu ile yükselen sosyal forum hareketiyle birlikte davranmaya özen gösteren Rifondazione'nin başarısı uzun ömürlü olmadı. Parti, Berlusconi karşısında tutunamadı.

Avrupa ülkelerinin köklü ve güçlü partilerinden Fransa Komünist Partisi (PCF) de Sarkozy karşısında önemli bir varlık gösteremeyecekti.

Avrupa Birliği ülkeleri içinde genel olarak sol partiler denildiğinde sadece üç parti dikkat çeken bir etkinliğe sahiptir: Yunanistan Komünist Partisi, Çek Cumhuriyeti'ndeki Bohemya ve Silezya Komünist Partisi ve Almanya'da Sol Parti.

SPD'nin hızla sağa kayması bu partiden sendikacıların ağırlıkta olduğu büyük bir grubun kopmasına yol açtı. WASG (İş ve Sosyal Adalet Seçim İnsiyatifi) adlı ve Oscar Lafontaine'in başında bulunduğu grup başlangıçta PDS ile birleşme düşüncesinde değildi. Kendilerini denemek için Kuzey Ren Vestfalya'daki eyalet seçimlerine katıldılar ve kötü bir sonuç aldılar. Ek olarak, her iki örgüt dışındaki sol kamuoyu büyük bir baskı uygulayarak iki örgütü birleşmeye teşvik etti.

Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi'nin (NSDAP) 1933'de iktidarı ele geçirmesinin ardından, Naziler, Komünist Partisi'ni dağıtmışlar ve yakalayabildikleri üyelerini de ya öldürmüşler ya da toplama kamplarına göndermişlerdi. O tarihten bu yana (DAC dönemi hariç tutulursa) Almanya'da güçlü bir sol olmadı.

Sol kamuoyunun birleşme isteği büyük bir tarihsel özleme dayanıyordu.

İki örgüt Sol Parti adı altında birleşti.

SOL PARTİ, TÜRK VE KÜRT GÖÇMENLER (1)

Geschrieben von: Erkiner

Sonntag, den 21. November 2010 um 16:05 Uhr -

Partide marksist olmayan sosyalistler, sol sosyal demokratlar, komünistler ve değişik sol akımlar birlikte bulunuyordu.

Parti ilk genel seçimde yüzde on civarında oy alarak bu ülkede solun önemli bir potansiyeli olduğunu gösterdi.

PDS döneminde Kürt ve Türk göçmenlerin partiye ilgisi oldukça azdı.

Sol her yerde soldur. Türkiye iken sol, Almanya'da ise başka bir görüşten olunmaz!

Gerçekte ise son otuz yıllık politik göçmenlik tarihi, Almanya'da başka türlü olunabileceğini de fazlasıyla göstermiştir.

Türkiye'de iken sosyalist olan birçok kişi, Almanya'da Yeşiller'den ve hatta SPD'den olabilmıştır.

Almanya'da göçmenliğin tarihi ve gösterdiği evrim başka yazıların konusu olacaktır.